Torsdagen, 24 november 2022

P9_TA(2022)0421

Resultatet av moderniseringen av energistadgefördraget

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2022 om resultatet av moderniseringen av energistadgefördraget (2022/2934(RSP))

(2023/C 167/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av energistadgefördraget, som undertecknades 1994 och trädde i kraft 1998,

— med beaktande av den moderniseringsprocess för energistadgefördraget som inleddes 2017 och EU:s förslag till detta,

— med beaktande av det avtal som antogs vid den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar i Paris den 12 december 2015 (Parisavtalet),

— med beaktande av kommissionens meddelande om den europeiska gröna given av den 11 december 2019 (COM(2019)0640),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) ([1]),

— med beaktande av kommissionens rekommendation (EU) 2021/1749 av den 28 september 2021 om energieffektivitet först: från princip till praktik ([2]), och de riktlinjer som bifogats detta dokument,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (direktivet om förnybar energi) ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet ([4]),

— med beaktande av Europeiska unionens domstols rättspraxis, särskilt dess yttrande 2/15 av den 16 maj 2017 om frihandelsavtalet mellan EU och Republiken Singapore ([5]), dess dom av den 6 mars 2018 i mål C-284/16 (förhandsavgörandet om Slovakien mot Achmea BV) ([6]), dess yttrande 1/17 av den 30 april 2019 om det övergripande avtalet om ekonomi och handel mellan Kanada och EU och dess medlemsstater ([7]), dess dom av den 2 september 2021 i mål C-741/19 (förhandsavgörandet om Republiken Moldavien mot Komstroy LLC) ([8]) och dess dom av den 26 oktober 2021 i mål C-109/20 (förhandsbesked om Republiken Polen mot PL Holdings Sàrl) ([9]),

— med beaktande av mandatet för arbetsgrupp III inom FN:s kommission för internationell handelsrätt (Uncitral) 2017 som består i att arbeta med en reform av tvistlösningen mellan investerare och stat,

([1]) EUT L 243, 9.7.2021, s. 1.
([2]) EUT L 350, 4.10.2021, s. 9.
([3]) EUT L 328, 21.12.2018, s. 82.
([4]) EUT L 328, 21.12.2018, s. 210.
([5]) Yttrande av den 16 maj 2017, EU:C:2017:376.
([6]) Dom av den 6 mars 2018, Slovakien mot Achmea BV, C-284/16, EU:C:2018:158.
([7]) Yttrande av den 30 april 2019, EU:C:2019:341.
([8]) Dom av den 2 september 2021, Republiken Moldavien mot Komstroy LLC, C-741/19, EU:C:2021:655.
([9]) Dom av den 26 oktober 2021, Republiken Polen mot PL Holdings Sàrl, C-109/20, EU:C:2021:875.

— med beaktande av Italiens beslut att dra sig ur energistadgefördraget från den 1 januari 2016,

— med beaktande av det lagförslag om uppsägning av energistadgefördraget som antogs av den polska regeringen den 10 augusti 2022 och som hänvisades till det polska parlamentet den 25 augusti 2022,

— med beaktande av tillkännagivandena från den spanska regeringen den 12 oktober 2022, den nederländska regeringen den 19 oktober 2022, den franska regeringen den 21 oktober 2022, den slovenska regeringen den 10 november 2022, den tyska regeringen den 11 november 2022 och den luxemburgska regeringen den 18 november 2022 om sin avsikt att dra sig ur energistadgefördraget,

— med beaktande av avtalet om upphävande av bilaterala investeringsavtal mellan Europeiska unionens medlemsstater, som undertecknades den 5 maj 2020 ([10]),

— med beaktande av sina senaste resolutioner, särskilt resolutionerna av den 23 juni 2022 om framtiden för EU:s politik för internationella investeringar ([11]) och av den 20 oktober 2022 om FN:s klimatkonferens 2022 i Sharm el-Sheikh, Egypten (COP27) ([12]),

— med beaktande av att rådet inte lyckats uppnå kvalificerad majoritet för en modernisering av energistadgefördraget som grund för EU:s ståndpunkt vid energistadgekonferensens 33:e möte,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 oktober 2022 om ett avtal mellan medlemsstaterna, Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen om tolkning av energistadgefördraget (COM(2022)0523),

— med beaktande av artikel 132.2 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Energistadgefördraget är ett internationellt avtal. Fördraget undertecknades i december 1994 och trädde i kraft i april 1998. Det har undertecknats och ingåtts av 53 parter, däribland Europeiska unionen, Euratom och alla EU-medlemsstaterna utom Italien, som drog sig ur 2016. EU och dess medlemsstater utgör över hälften av de röstberättigade medlemmarna i energistadgefördraget.

B. Det ursprungliga syftet med energistadgefördraget var att skapa ett forum för samarbete mellan öst och väst på områdena energi, investeringsskydd, handel och transitering. Energistadgefördragets bestämmelser om investeringsskydd har inte uppdaterats sedan 1990-talet och är föråldrade jämfört med de nya standarder som fastställs i EU:s reformerade strategi för investeringspolitiken. Det gjordes inget försök att integrera det brådskande behovet av att begränsa klimatförändringarna och fasa ut investeringar i fossila bränslen fram till 2018.

C. Medlemsstaterna har cirka 1 500 bilaterala investeringsavtal som ratificerades före Lissabonfördraget och fortfarande skyddar investeringar i fossila bränslen, inbegriper den gamla modellen för tvistlösning mellan investerare och stat och innehåller föråldrade bestämmelser och mekanismer som är oförenliga med EU:s värderingar och rättsprinciper. Inget av de nya, moderna internationella investeringsavtal som EU har förhandlat fram sedan Lissabonfördraget har trätt i kraft.

D. För att avvärja allvarliga klimatkriser och skydda vår energitrygghet kommer det att krävas en snabbare utfasning av fossila bränslen och en snabb omställning till förnybar energi.

E. Den europeiska gröna given syftar till att möta de utmaningar som klimatförändringarna och miljöförstöringen innebär. All EU-politik måste bidra till detta mål, inbegripet investeringspolitiken.

F. Den mellanstatliga panelen för klimatförändringar beskrev energistadgefördraget som ett allvarligt hinder för begränsningen av klimatförändringarna i sin rapport från 2022 om begränsning av klimatförändringarna, som offentliggjordes i april 2022.

([10]) EUT L 169, 29.5.2020, s. 1.
([11]) Antagna texter, P9_TA(2022)0268.
([12]) Antagna texter, P9_TA(2022)0373.

G. Energiomställningen kräver snabbare globala investeringar i ren energi och incitament för europeiska energiföretag att investera i förnybar energi.

H. Mot bakgrund av de växande rättsliga och politiska invändningarna mot energistadgefördraget inleddes i november 2018 en moderniseringsprocess som drivs av EU och dess medlemsstater, med fokus på standarder för investeringsskydd, begränsning av skyddet för fossila bränslen och främjande av hållbar utveckling. Den 27 november 2018 godkände energistadgekonferensen förteckningen över punkter att modernisera. I juli 2019 gav rådet kommissionen mandat att förhandla om en modernisering av energistadgefördraget. I maj 2020 lade EU fram ett förslag om modernisering av energistadgefördraget. Den 15 februari 2021 lämnade EU in ett kompletterande förslag till energistadgesekretariatet för behandling av frågan om definitionen av ekonomisk verksamhet inom energisektorn, även känd som utfasning av fossila bränslen.

I. De avtalsslutande parterna nådde den 24 juni 2022 en principöverenskommelse om moderniseringen av energistadgefördraget. Ändringarna av fördraget omfattar ändringar av energistadgefördragets standarder för investeringsskydd och en hänvisning till ländernas rätt att vidta lagstiftningsåtgärder av skäl som miljöskydd eller klimatåtgärder.

J. Lagtexten i det slutliga avtalet har ännu inte offentliggjorts formellt, vilket inte lever upp till transparensnivån i EU:s övriga handels- och investeringsavtal.

K. Sedan förhandlingarna avslutades har Tyskland, Frankrike, Spanien, Nederländerna, Polen, Slovenien och Luxemburg, som tillsammans representerar mer än 70 % av EU:s befolkning, meddelat sin avsikt att dra sig ur energistadgefördraget. Italien drog sig ur energistadgefördraget 2016. Andra medlemsstater överväger fortfarande möjligheten att dra sig ur energistadgefördraget.

L. Rådet har inte lyckats nå kvalificerad majoritet för en modernisering av energistadgefördraget som grund för antagandet av moderniseringen vid energistadgekonferensen i november 2022. Som en följd av detta togs moderniseringen bort från energistadgekonferensens dagordning.

M. EU har ett röstantal som motsvarar det antal medlemsstater som är avtalsslutande parter. Endast om EU inte utövar sin rösträtt får medlemsstaterna utöva sin. Ratificeringen av de EU-medlemsstater som är parter i energistadgefördraget måste ske i enlighet med deras nationella ratificeringsregler och med fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna.

N. Parlamentet måste godkänna moderniseringen av energistadgefördraget innan EU kan börja tillämpa det moderniserade fördraget provisoriskt, i enlighet med kommissionens politiska riktlinjer. Parlamentet måste godkänna EU:s utträde ur energistadgefördraget.

O. Ett alarmerande antal investeringsärenden är inriktade på miljöåtgärder. Flera länder, däribland EU-medlemsstater, blir stämda i samband med klimatpolitiken, utfasningen av fossila bränslen eller den rättvisa omställningen. Energistadgefördraget är det mest omtvistade av alla investeringsskyddsavtal. Över 40 EU-interna skiljedomsförfaranden pågår för närvarande. Från och med den 1 juni 2022 har enligt energistadgans sekretariat minst 150 skiljedomsförfaranden inletts inom ramen för energistadgefördraget, varav en tredjedel gäller investeringar i fossila bränslen och 70 % är EU-interna skiljedomsförfaranden om investeringar på grundval av energistadgefördraget.

P. Energistadgefördraget är för närvarande oförenligt med EU-fördragen, eftersom det gör det möjligt för investeringsdomstolar att tolka och tillämpa EU-rätten utan att införa nödvändiga skyddsåtgärder som bevarar EU:s lagstiftningsmässiga autonomi, och eftersom det inverkar negativt på EU-institutionernas verksamhet i enlighet med EU:s konstitutionella ram.

Q. EU-domstolen slog i sin dom av den 6 mars 2018 i mål C-284/16 (förhandsavgörandet om Slovakien mot Achmea BV) fast att skiljedomsklausuler mellan investerare och staten i internationella avtal som ingåtts mellan EU:s medlemsstater strider mot EU-fördragen och, till följd av denna oförenlighet, inte kan tillämpas efter den dag då den sista av parterna i ett EU-internt bilateralt investeringsavtal blev en EU-medlemsstat. Med tillämpning av samma principer slog EU-domstolen fast i sin dom av den 2 september 2021 i mål C-741/19 (förhandsavgörandet om Republiken Moldavien

mot Komstroy LLC) att artikel 26.2 c i energistadgefördraget ska tolkas så att den inte är tillämplig på tvister mellan en EU-medlemsstat och en investerare från en annan EU-medlemsstat rörande en investering som den senare gjort i den första EU-medlemsstaten. Det är väletablerat att EU-domstolens domar gäller med retroaktiv verkan (ex tunc). Skiljemännen har ignorerat EU-domstolens domar i sina överläggningar.

R. EU har intagit en ledande roll när det gäller investeringspolitiska reformer. Sedan ikraftträdandet av Lissabonfördraget har EU, enligt Europaparlamentets krav och med dess stöd, antagit en reformerad investeringsskyddsmodell och beslutat att ersätta tvistlösning mellan investerare och stat med systemet för investeringsdomstolar, inlett förhandlingar om en multilateral investeringsdomstol, antagit lagstiftning för att reglera utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden och antagit lagstiftning för granskning av ingående utländska direktinvesteringar. Denna utveckling utgör betydande steg i rätt riktning för en moderniserad och hållbar investeringspolitik. Dock är det mycket kvar att göra för fortsatta framsteg med denna reformagenda.

S. EU stöder de pågående förhandlingarna i Uncitrals arbetsgrupp III och inrättandet av den multilaterala investeringsdomstolen.

1. Europaparlamentet erkänner att energistadgefördraget har kritiserats hårt eftersom det utgör ett hinder för övergången till förnybar energi och för skyddet av energitryggheten i EU och dess medlemsstater. Parlamentet anser att det nuvarande energistadgefördraget är ett föråldrat instrument som inte längre tjänar Europeiska unionens intresse, särskilt när det gäller målet att bli klimatneutralt senast 2050.

2. Europaparlamentet välkomnar EU:s och dess medlemsstaters insatser för att driva på moderniseringen av energistadgefördraget. Parlamentet lovordar kommissionens förhandlingsinsatser för att anpassa energistadgefördraget till det mandat som den fick från rådet och för att bevara EU:s förmåga att ta fram offentliga politiska åtgärder som är förenliga med Parisavtalet, den europeiska gröna givens mål och Europaparlamentets prioriteringar.

3. Europaparlamentet erkänner att det moderniserade energistadgefördraget förhandlades fram efter november 2018 som svar på EU-medlemsstaternas starka efterfrågan. Parlamentet understryker att en ändring av energistadgefördraget kräver enhällighet bland alla avtalsslutande parter som röstar vid den årliga energistadgekonferensen.

4. Europaparlamentet upprepar sin oro över att många avtalsslutande parter, däribland industrialiserade höginkomstländer, inte verkar dela EU:s ambitionsnivå när det gäller att modernisera energistadgefördraget, begränsa klimatförändringarna, främja hållbar utveckling och stödja energiomställningen, trots att de alla också har undertecknat Parisavtalet.

5. Europaparlamentet betonar att den slutliga texten i det moderniserade energistadgefördraget införlivar delar av kommissionens förhandlingsmandat, inte överensstämmer med Parisavtalet, EU:s klimatlag och den europeiska gröna givens mål, inte uppfyller de mål som parlamentet fastställer i sin resolution av den 23 juni 2022 om framtiden för EU:s politik för internationella investeringar, såsom framför allt det omedelbara förbudet för investerare i fossila bränslen att stämma de avtalsslutande parterna för en politik som syftar till att fasa ut fossila bränslen i linje med deras åtaganden enligt Parisavtalet, den betydande förkortningen av tidsramen för utfasning av skyddet av befintliga investeringar i fossila bränslen och avskaffandet av mekanismen för tvistlösning mellan investerare och stat. Parlamentet har uttryckt ståndpunkten att EU och dess medlemsstater inte bör underteckna eller ratificera avtal om investeringsskydd som inbegriper mekanismen för tvistlösning mellan investerare och stat. Parlamentet påpekar att om den multilaterala investeringsdomstolen inrättas kan den vara direkt tillämplig på alla pågående bilaterala och multilaterala investeringsavtal, däribland energistadgefördraget, för de länder som anslutit sig till den.

6. Europaparlamentet välkomnar EU:s och Förenade kungarikets avsikt att undanta investeringar i fossila bränslen från skyddet av energistadgefördraget. Parlamentet välkomnar att de flesta nya investeringar i fossila bränslen för EU och dess medlemsstater inte längre kommer att skyddas från och med den 15 augusti 2023.

7. Europaparlamentet noterar att förslaget till moderniserat energistadgefördrag bibehåller skyddet för befintliga investeringar i fossila bränslen i minst tio år. Perioden på tio år skulle räknas från och med när det moderniserade energistadgefördraget träder i kraft och inledas den 15 augusti 2023 om EU, dess medlemsstater och övriga avtalsslutande parter kommer överens om att provisoriskt tillämpa avtalet, och att den annars inte skulle inledas förrän tre fjärdedelar av de avtalsslutande parterna ratificerat det, vilket skulle förlänga skyddet för investeringar i fossila bränslen med en period som ligger nära de 20 år som föreskrivs i tidsfristklausulen i energistadgefördraget. Parlamentet noterar att brytdatumet i det moderniserade energistadgefördraget är 2040, då inga investeringar i fossila bränslen längre kommer att skyddas om fördragsslutande parter väljer att tillämpa det ovannämnda undantaget. Parlamentet uttrycker stor oro över att denna

tidsplan strider mot den nuvarande kunskapen om hur snabbt fossila bränslen behöver fasas ut för att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C över förindustriella nivåer och att detta kommer att undergräva EU:s klimatmål. Parlamentet påminner om sin ståndpunkt att energistadgefördraget omedelbart bör förbjuda investerare som investerar i fossila bränslen att stämma de avtalsslutande parterna för att de bedriver en politik för utfasning av fossila bränslen i linje med deras åtaganden enligt Parisavtalet. Parlamentet noterar att definitionen av befintliga investeringar omfattar projekt i prospekteringsfasen och deras potentiella framtida utvinning.

8. Europaparlamentet beklagar att inom ramen för det moderniserade energistadgefördraget har de flesta avtalsslutande parter beslutat att behålla skyddet för investerare i fossila bränslen på obestämd tid.

9. Europaparlamentet betonar att det moderniserade energistadgefördraget endast kan användas som grund för nya anspråk efter dess fullständiga ikraftträdande om värdmedlemsstaten och svarandestaterna båda provisoriskt tillämpar det moderniserade energistadgefördraget. Parlamentet beklagar djupt den bristande tydlighet som denna situation skapar, eftersom den leder till ett fragmenterat genomförande och förseningar och riskerar att förlänga tillämpningen av det icke-reformerade energistadgefördraget.

10. Europaparlamentet välkomnar införandet i det moderniserade energistadgefördraget av nya bestämmelser om hur fördraget ska tolkas, särskilt bestämmelser om rätten att reglera i syfte att uppnå legitima mål för den offentliga politiken, det brådskande behovet av att effektivt bekämpa klimatförändringarna, de avtalsslutande parternas rättigheter och skyldigheter enligt multilaterala miljö- och arbetsmarknadsavtal, inbegripet Parisavtalet, deras åtagande att främja energiinvesteringar på ett sätt som skulle bidra till hållbar utveckling och ansvarsfullt företagande. Parlamentet noterar införandet av en förlikningsbaserad mekanism för att lösa tvister som rör hållbar utveckling.

11. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt att EU och dess medlemsstater inte bör underteckna eller ratificera avtal om investeringsskydd som inbegriper mekanismen för tvistlösning mellan investerare och stat. Parlamentet beklagar att det moderniserade energistadgefördraget bibehåller denna föråldrade tvistlösningsmekanism och betonar att det finns betydande belägg för att investeringsskiljemän ignorerar staternas avsikt att skydda sina offentliga politiska mål, särskilt när det gäller att fasa ut fossila bränslen eller skydda miljön.

12. Europaparlamentet stöder de pågående förhandlingarna i Uncitrals arbetsgrupp III, där EU och dess medlemsstater arbetar för att inrätta en multilateral investeringsdomstol, som kan bli dess behöriga dömande organ för att lösa internationella investeringstvister. Parlamentet påpekar att om den multilaterala investeringsdomstolen inrättas skulle den att vara direkt tillämplig på alla pågående bilaterala och multilaterala investeringsavtal, däribland energistadgefördraget, för de länder som anslutit sig till dem. Parlamentet påminner om att systemet med den multilaterala investeringsdomstolen, i enlighet med artikel 30.3 i 1969 års Wienkonvention om traktaträtten, därför skulle ha företräde framför mekanismerna för tvistlösning mellan investerare och stat för länder som anslutit sig till den. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett framgångsrikt sätt, så snart som möjligt, slutföra förhandlingarna i Uncitrals arbetsgrupp III.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uttryckligen stödja att man i processen och resultaten avseende Uncitralprocessen inkluderar en mekanism genom vilken stater effektivt kan dra tillbaka sitt samtycke till tvistlösning mellan investerare och stat från sina fördrag eller avsluta sina fördrag.

14. Europaparlamentet är oroat över att den 20-åriga tidsfristklausulen för utträde förblir oförändrad i den moderniserade texten och beklagar att detta inte var en del av EU:s förhandlingsmandat, vilket innebär att de länder som fortfarande är parter i energistadgefördraget fortfarande inte har möjlighet att på ett enkelt sätt lämna fördraget om skiljemännen fortsätter att undergräva staternas regleringsförmåga. Parlamentet betonar att ett utträde ur energistadgefördraget skulle innebära att de avtalsslutande parterna som lämnar omfattas av energistadgefördragets 20-åriga tidsfristklausul, varigenom alla befintliga investeringar som inte omfattas av ett inbördes avtal skulle fortsätta att skyddas, enligt reglerna i det icke-moderniserade energistadgefördraget. Parlamentet välkomnar dock att skyddet omedelbart skulle upphöra efter utträdet för alla nya investeringar. Parlamentet noterar att enligt ett moderniserat energistadgefördrag skulle de flesta nya investeringar i fossila bränslen inte längre skyddas från och med den 15 augusti 2023.

15. Europaparlamentet beklagar att det moderniserade energistadgefördraget inte tar upp den kritiska frågan om värderingsmetoder, vilket gör det möjligt att bevilja ersättning som är mycket större än de investerade beloppen. Parlamentet konstaterar att de föreslagna ändringarna av bestämmelserna om skadestånd skulle få liten inverkan, eftersom skiljemännen tenderar att tolka begreppet ”förlust” mycket brett, inbegripet förväntade framtida vinster. Parlamentet noterar att dessa metoder är mycket kontroversiella på grund av det mycket stora tolkningsutrymmet och bruket av mycket komplexa och spekulativa antaganden.

16. Europaparlamentet välkomnar domstolens klargörande att bestämmelserna om tvistlösning mellan investerare och stat i energistadgefördraget inte är tillämpliga vid tvister inom EU, samt införandet i det moderniserade energistadgefördraget av principen att bestämmelser om tvistlösning mellan investerare och stat inte gäller för medlemmar i samma regionala organisation för ekonomisk integration. Parlamentet uttrycker dock oro över möjligheten att skiljemän fortfarande kan besluta att pröva tvister inom EU och att mål enligt regler som Internationella centralorganet för biläggande av investeringstvister fastställt fortfarande kan verkställas vid domstolar i tredjeländer. Parlamentet noterar med oro att Achmea-domen inte har avskräckt skiljemän från att upprepade gånger ignorera domen och avgöra tvister inom EU. Parlamentet välkomnar kommissionens utkast till inbördes avtal som klargör att energistadgefördraget och dess tidsfristklausul inte tillämpas, och aldrig har tillämpats, i ett EU-internt sammanhang. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att ratificera sådana avtal så snart som möjligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att vända sig till partnerländerna och föreslå ett andra avtal som gör det möjligt för de tredjelandsparter i energistadgeavtalet som är villiga att dra sig ur avtalet att neutralisera tidsfristklausulen på ömsesidig basis.

17. Europaparlamentet noterar att det inte finns en kvalificerad majoritet bland EU:s medlemsstater för moderniseringen av energistadgefördraget, vilket har lett till att moderniseringsinsatserna har misslyckats. Parlamentet anser att varken EU eller dess medlemsstater kan förbli parter i det nuvarande energistadgefördraget på grund av dess oförenlighet med EU-rätten och EU:s politik.

18. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen och medlemsstaterna att börja förbereda ett samordnat utträde ur energistadgefördraget och ett avtal som utesluter tillämpningen av tidsfristklausulen frivilligt mellan avtalsslutande parter. Parlamentet påminner om att EU endast kan ratificera det moderniserade energistadgefördraget med parlamentets slutliga godkännande, och att parlamentet kommer att överväga sina tidigare ståndpunkter och bristerna i moderniseringen om parlamentet ska godkänna det. Parlamentet kommer att stödja EU:s samordnade utträde från energistadgefördraget när parlamentet uppmanas att godkänna det.

19. Europaparlamentet välkomnar att de polska, spanska, nederländska, franska, slovenska, tyska och luxemburgska regeringarna tillkännagivit sin avsikt att dra sig ur energistadgefördraget, och noterar att beslutet i de flesta fall har fattats på grundval av resultatet av moderniseringsprocessen.

20. Europaparlamentet understryker behovet av att agera på ett samordnat sätt för att vara starkare i utträdesförhandlingarna, begränsa de negativa effekterna av tidsfristklausulen och faktiskt förhindra tvister inom EU. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att omedelbart inleda processen för ett samordnat EU-utträde från energistadgefördraget och uppmanar rådet att stödja ett sådant förslag. Parlamentet anser att detta är det bästa alternativet för att skapa rättslig förutsägbarhet i EU och förhindra att energistadgefördraget äventyrar EU:s klimat- och energitrygghetsambitioner ytterligare.

21. Europaparlamentet betonar att kommissionen inte tillräckligt har förberett detta samordnade utträde eller delat med sig av någon information om det, trots flera krav från parlamentets sida sedan moderniseringsförhandlingarna inleddes, som ett alternativ om resultaten skulle vara otillfredsställande eller om moderniseringsprocessen skulle misslyckas.

22. Europaparlamentet uppmärksammar bristen på samstämmighet mellan vissa medlemsstaters ståndpunkter om energistadgefördraget och deras bilaterala investeringsavtal som fortfarande skyddar investeringar i fossila bränslen och innehåller föråldrade bestämmelser som strider mot EU:s mål och värden.

23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, energistadgefördragets sekretariat och regeringarna i de länder som är medlemmar i energistadgefördraget.